

REDACȚIA
Deák Ferencz-u. Nr. 20.

ABONAMENTUL
pentru Austro-Ungaria:
pe an 20 cor.
pe 6 luni 10 cor.
pe 3 luni 5 cor.
pe 1 lună 2 cor.
de Duminică pe an 4 cor.
pentru România și străinătate pe an
40 franci.

TRIBUNA

ADMINISTRAȚIA
Arad, Deák Ferencz-u. Nr. 20.

INSERTIUNILE:
de un șir garmond: prima dată 10
bani; a doua oară 12 bani; a treia
oară 8 b. de fiecare publicație.
Asăți abonamentele, cât și inserțiile
sunt a se plăti înainte în Arad.
Telefon pentru oraș și comitat
Scrisori nerascakate nu se primesc.

Candidarea dela Pecica.

Zi memorabilă, zi istorică a fost ziua Vineri, a sărbătorii Schimbării la față, numai pentru cercul Pecica și pentru Românii din comitatul Aradului. Căci în această zi după decenii de amorțire, de înșel și neîncredere în propriile sale forțe, poporul român din acest comitat prin șefii recunoscuți, a decretat sărbătorește că pe cu trecutul, inaugurând o viață nouă, omnia, de poporul nostru și rolul ce trebuie să-l aibă în această țară.

Mișcarea de desrobire de sub jugul amorțirii politice din trecut au pornit-o în alegerii români din cercul Pecichei, lor li-s-au alăturat cu entuziasm frunzișii români, primind steagul și pornind pe slântă pentru validitatea drepturilor și a dreptei poporului.

Entuziasmul — care a cuprins toate simțirile, reunind pe toți Românii în cugete simțiri în jurul steagului ce s'a arborat la Pecica, ne este o podoabă și o garanție biruinței într'un apropiat viitor.

Înainte cu Dumnezeu!

In Pecica.

Clubul național român a plecat la 8 dimineața din Arad cu motorul spre Pecica.

La 9 ore au sosit în Pecica unde număr frumos de alegători li-au ieșit în întâmpinare. Părintele Ștefan Tămășdan a spus în puține cuvinte pe cei sosiți. Îi răspunde Mihail Velici.

Pe vre-o 20 de trăsuri și între accentele muzicii care cânta imnul nostru național »Deșteaptă-te Române«, intrăm în Pecica.

Descindem la biserică unde se începe deja serviciul religios.

Serviciul divin a fost celebrat de părintele Dr. Dimitrie Barbu.

La priceasnă veneratul protopop al comitatului Constantin Gurban urcă amvonul și ține o cuvântare bisericască, care face adâncă impresie. Luând citatul evanghelic ce s'a citit: »Sculati-vă și nu Vă temeți într'un chip fericit el sădește în suferință credință, le înalță și le face rezistente. Dragostea creștină este firul roșu ce strălucite cuvântarea plină de sugestione și înțelegeri comunicativă. Regretăm că n-o putem în întregime.

Adunarea electorală.

Nu erau încă nici 2 ore când rînduri rînduri de alegători se vedeau venind spre școala profesională, unde are să se țină adunarea. Mic număr din Pecica-românească, e îmbrăcat în haine de sărbătoare și vine azi la adunarea românească. Câte-ve minute înainte de două ore

sosesc dela ospitala casă a părintelui Ștefan Tămășdan, unde s'a servit prânzul, în frunte cu d-nul Velici, deputatul nostru național Dr. Aurel Vlad, protopopul Constantin Gurban, Dr. Ioan Suciu, Dr. George Popa, Dr. Valer Moldovan, Dr. Lazar Ghebeleş, Sever Bocu, părintele Ștefan Tămășdan, Sava Tămășdan, Octavian Tămășdan. Intrarea lor în sală este salutată cu entuziaste ovații. Îndeosebi Dr. Aurel Vlad este centrul ovațiilor și a interesării poporului. Trece aproape o oră, în care conducătorii fac cunoștința cu frunzișii comunei și în care interval afluența publicului umpluse deja și strada. Câte-va minute înainte de trei se ridică venerabilul părinte Ștefan Tămășdan și deschide adunarea cu următoarele cuvinte:

Domnilor și Fraților! Vă salut din adâncul inimii mele, pe toți cei ce la apelul nostru ați grăbit să vă adunați aici și prin numărul vostru mare să faceți adunarea aceasta atât de importantă. Mă simțese fericit că cunoscând voi bine scopul întrunirii noastre, ați dat din capul locului dovadă că ideea sfântă ce ne unește pe noi pe toți, veghează neadormită în sufletele voastre. Mă simțese îndeosebi fericit că dovada asta o dați tocmai în momentul acesta, când suntem onorați de visita șefilor noștri, cari au venit să se convingă dacă nu cumva au perit în voi virtuțile naționale. Sper că voi până în capăt le veți dovedi că virtuțile acestea nu numai că n'au perit, dar ele așteaptă de mult semnul, spre a face mărturie strălucite. După aceste cuvinte, mă grăbesc a ceda locul acesta venerabilului nostru șef, președintelui clubului comitatens român, neînfrântului nostru conducător Mihail Velici, (Trăiască! Trăiască!) pe care-l rog să ne presideze adunarea.

Între entuziaste ovații ocupă Mihail Velici locul presidial și rostește cam următoarele cuvinte:

Vă mulțumesc fraților de manifestarea dragostei voastre și a cinstei de care mă învredniciți, când mă chemați la acest loc, deși nu sunt din cercul dumneavoastră, nu sunt alegător din cercul Pecichei, vîd în aceasta cinste cea mai mare resplată a sirguințelor mele, recompensa z buciului întregii mele vieți, închinată binelui și măririi neamului meu, pe care cu puteri modeste dar cu credință necovârșită l-am slujit totdeauna (Aplause prelungite). Arată apoi pe larg scopul întrunirii de azi. Face o privire retrospectivă asupra luptelor noastre naționale, asupra cauzelor cari ne-au îndemnat să intrăm în pasivitate și asupra necesității supreme de a rupe cu trecutul și a inaugura o luptă nouă, în care poporul Român să se unească mic cu mare, spre a respinge primejdiile ce-l amenință cu perire. Am trecut și peste ora unsprezecea — zice oratorul — și a primi și de aci încolo loviturile ce vin tot mai dese și mai cutezătoare, ar însemna lașitate. (Așa-i! Așa-i!) Cinstim țeara aceasta, căci aici sunt oasele strămoșilor noștri, legați de glia asta suntem și nu cerem altceva decât dreptate. Nu urim pe Unguri, nu ațâțăm împotriva nimernia, dar urim rînduelile nemernice, cari se făurisc împotriva noastră și da, ațâțăm în contra acestor rîndueli. Stavilă vrem să punem pornirii de a fi tratați ca heloți, de a fi zilnic bățjocoriți, nedreptățiți, nesocotiți și scoși de sub

scutul legilor. Apărarea noastră, a drepturilor noastre, a vieții noastre, nu o putem concedea mai mult dușmanilor noștri, ci vrem să trimitem în Dieta țării, întru apărarea noastră, sânge din sângele nostru, os din osul nostru, cari să simtă palpitarea inimii noastre și să spună în auzul lumii că Românul nu vrea altceva decât întărirea lui și a patriei. (Aplause lungi și entuziaste) Să nu mai fim tot pleasnă la biciul altora, să nu mai fim slugă la dârloagă (Așa-i! Așa-i!) ci stăpâni peste noi și vrerea noastră. S-a umplut paharul suferințelor noastre. Afurisit acela care în minutul acesta nu-și dă mâna și una cu fratele său în suferință nu zice cu poetul.

„Eu sunt frate tu-mi ești frate
În noi doi un suflet bate.“

Și când fiecare Român va zice așa, nici porțile iadului nu ne vor putea birui. (Trăiască! Trăiască!).

În mijlocul nostru se află și iubitul nostru deputat național dl Dr. Aurel Vlad, despre care știți și D-Voastră câtă fală ne-a făcut și cât de bărbătește a luptat, singur azi, pentru drepturile poporului românesc. Îl rog pe dînsul să ne spună câte-va cuvinte. Înainte de asta însă rog pe dl Octavian Tămășdan să împlinescă funcția de notar și declar adunarea electorală de deschisă.

Nesfârșite aplause au acoperit cuvintele veneratului șef, care atât de mult este în stima înșiși a țeranilor, cari îl cunosc și știu că dînsul este căpetenia Românească a varmeghiei. Toți se grăbesc să-l felicite în vreme ce într'un tunet de aclamări poporul strigă numele lui Vlad, care merge spre masă și mai la urmă, la dorință unanimă, se urcă pe masă, căci și până aci toate privirile îl căutau pe el, deputatul, idolizat de țeranii Români. Făcându-se liniște, Vlad spune cam următoarele:

Iubiți frați! Dragoste V-am adus și dragoste aflu la voi. Vă mulțumesc fraților pentru semnele iubirii ce-mi arătați. Asta-mi dă putere, îndemn și poruncă să merg tot cu mai multă stăruință înainte pe calea ce am apucat, necunoscînd nici un obstacol care să mă facă să dau îndărăt. (Trăiască). Praznic îndoit e azi. Nu numai în biserică ci și praznic național. Azi privirile tuturor Românilor sunt ațintite asupra voastră. Ce vor face Pecicanii? Cum se vor purta ei? Aduce-ne-vor cinste ori rușine? Mărire ori umilire? Așa întrebă azi Românii de prețutindenea. Căci voi sunteți puși înaintea unui mare paș. Aveți să hotărâți nu numai asupra sorții voastre ci asupra sorții tuturor Românilor din țara aceasta. Aveți să ridicați ori să părăsiți fără credință steagul, pe care este scris dreptul nostru la viață, steagul în semnul căruia noi Românii trăim ori murim. Căci ce înseamnă alegerea de deputat? Când alegeți deputat trebuie să știți ce-l chemarea unui deputat și ce chemare are Dieta țării. Chemarea lor este s'aducă legi cari dispun despre viața și despre moartea

voastră. Și cine e chemat să țină în mâinile sale soarta voastră însăș? Doar străinul? Acela care nu Vă cunoaște nici limbă, nici firea, nici scopul, nici dorințele? Eu așa cred că numai un om care este ieșit din însăș rărunchii D-voastră, care Vă înțelege din o privire și ascunzăturile sufletului, care simte așa cum simțiți, vrea așa cum vreți și care are deopotrivă aceleș dureri pe care voi le aveți. Aici în cercul D-V. vor fi mai mulți candidați. Un domn cu numele Herczeg Ferencz aspiră la încrederea voastră. Un om pe care nu l-ați văzut, nu v-a văzut, care însă s'ar angaja la sarcina de apărător al D-voastră. Apoi trebuie să Vă întrebați ce voește densusul, ce program are densusul? Ei bine, domnul acesta și partidul său, ales prin notarăș și solgăbirae, nu vreau nici mai mult nici mai puțin de cât ștergerea Românilor de pe fața pământului. Cunoșc politica guvernului și a partidului liberal. Cu un guvern, care a zis în Dietă că banul nostru să meargă numai pentru cultura ungurească, și care vrea să ne răpească școlile noastre (Jos cu el! Ticăloșie! Hoție!) susținute de crunta sudoare a poporului Românesc (Peară guvernul! Peară călăul școalelor noastre!) nici când nu putem merge. Mișel și trădător de neam este acel Român care susține acest partid. (Așa-i! Așa-i! Aplauze prelungite). Ce a făcut guvernul acesta? A ridicat plățile solgăbiraelor și notarășilor. Păr'că ei flămânzesc și nu milioanele care nici mălaiu n'au. A făcut-o însă pentru-că sbirii aceștia s'au făcut stăpâni pe punga noastră, pe viața noastră. (Așa-i! Așa-i!). Și stăpâni fiind au liferat guvernului deputați și pe care acesta și-a sprijinit și-si sprijinește puterea și nemerniciile. Și dat a fost să-i respălătească și să-i momască tocmai acuma, când țeara e amenințată cu foamete. Acestui guvern votul nostru nu-l putem da și nu-l vom da (Nu! Nu! Bătut de D-zeu să fie cine-l va da!)

Afară de domnul Herczeg Ferencz mai este candidatul kossuthiștilor. Aceștia reu nu ne-au făcut, nu însă pentru-că n'au vrut, ci pentru-că n'au putut.

Aceștia încă-s dujmanii guvernului și știți pentru-ce, pentru-că zic ei că guvernul e prea bun față de noi. (Așa-i treaba? Ați auzit? Jos cu ei!) Ca să mă folosesc de o asemănare, guvernul e ca și cănele care nu latră dar mușcă, kossuthiștii sunt ca și cănele care latră, câni sunt însă amândoi și noi nu vrem între câni să alegem. (Așa-i! Trăiască!). Noi prin urmare voturile noastre nu le putem da decât pentru noi, pentru programul nostru, pentru candidatul nostru național. Spre scopul acesta D-Voastră, aveți să Vă constituiți și să Vă puneți candidat. Să desfășurați steagul partidului național român. (Trăiască! Trăiască). În jurul acestui steag trebuie să s'adune tot Românul de omenie. Căci pe steagul acesta este scrisă fericirea țării și a poporului românesc. Dacă-l vom părăsi, dacă nu-l vom ridica cu toată puterea sufletului nostru, fălfăind măreț și mândru, vom fi spre rușinea nu numai a noastră dar și a fraților noștri de pretutindenea. Când Vă veți duce la urnă să mergeți ca și în biserică, ca și înaintea cuminăcătorei, căci veți mărturisi pentru fericirea voastră și a copiilor voștri. — Ca concluziune a cuvintelor mele, Vă rog să decretați partidul național român în cercul Pecica de constituit și să puneți candidat. (Aplauze îndelungate. Toți grăbesc să-l strângă mâna).

Mihai Velici președinte: Acord cuvântul părintelui Sava Tămășdan.

Sava Tămășdan: Propun să se constituie un comitet electoral permanent de 100 și în comitet pe următorii:

Comitetul electoral permanent.

Ștefan Tămășdan, Dr. Dimitrie Barbu, Sava Tămășdan, Dr. Lazar Ghebeleş, Ștefan Novac Dr. I. Barbura, Dr. Aurel Novac, Efrem Moldovan, Efrem Hedeșan, Ștefan Roja, Vasa Tămășdan, Iuliu Sifnios, Petru Tămășdan, Vasile Ciorogariu, Avram Puta, Iovan Aconî, Petru Dragoș, Teodor Orga, George Puta, Constantin Puta, Efrem Mezei, Mita Cismaș, Ioan Ardelean, Ioan Efticiu, Iosif Iosa, Trăilă Teretean, Vasa Tămășdan, tiner, Mănilă Barbu, Petru Codoș, Aurel Bodrogian, Vasa Cădariu, Alexandru Sandor, Miloș Ioanovici, Efrem Igrisan, Trifan Igrisan, George Tămășdan, Mita Tămășdan, Efrem Tămășdan, Ioan Tămășdan, Ilie Tămășdan, Nicolae Dragoș cucu, Aron Tămășdan tiner, Aron Tămășdan bătrân, Ștefan Tămășdan tiner, Iancu Mara, Mita Rotariu, Sava Rotariu, Dimitrie Ponta Pontescu, Dimitrie Ponta, George Dragoș, Arcadie Ponta mărgitan, Mănilă Ponta tălianu, Tanasie Aconî, Constantin Aconî, Lazar Hedeș, Gligoriu Teretean, Mănilă Teretean, Ioan Teretean, Ioan Novac, Arsa Novac, Ioan Crucean, Iancu Brucean, Iancu Bodrogian, Iancu Orga, Trăilă Tămășdan, Constantin Puta, Mihai Teretean, Axentie Novac, Vichentie Bodrogian, Mitru Iugu, Petru Iugu, George Roja, Constantin Schiop, Filip Chevereșan, Petru Barbu, George Dragoș, Emanuil Caracioni, Remus Juncan, Vasa Roman, Iosif Roman, Ioan Mara, George Bucurovici, Vasa Dragoș Ioan Pădurcan, Mănilă Selegian, Ioan Trif, Iota Șiculean, George Pontan Drodea, Iancu Imbroane, Teodor Barbu, Mănilă Cheverean boar, Constantin Vértaciu, Dimitrie Șiclovan maxin, Ponta Steva manea, George Schiop Teodor Imbroane, Vasa Șiclovan, Steva Balas, Aron Șiclovan, George Crucean, Nicolae Teretean, Demian Hedeșan, Efrem Țigu, Vancu Țigu, George Țigu, Steva Muneranț, George Urcan, George Chevereșan Ioan Schiop.

Mihai Velici președinte: Se primește propunerea părintelui Sava Tămășdan?

Voci: Primum! Primum!

Mihai Velici președinte: Declar partidul național român în cercul Pecichei de constituit. Acord cuvântul d-lui Teodor Orga.

Teodor Orga, țeran fruntaș din Pecica, un om impozant și cu o vervă de orator pe care i-ar putea-o invidia mulți carturari, spune următoarele:

Fraților! Să-mi dați voia, ca după o chibzuire avută cu mai mulți înși, să recomand eu persoana candidatului. Eu recomand de candidat pe dl Dr. **George Popa** (Minute întregi ține aclamațiunea) Stați fraților — continuă Orga — căci dacă vi-l-am propus, vreau să Vă și spun cine este Dr. George Popa. Numai o singură faptă de a lui vreau să Vă amintesc.

Când acuma sunt trei ani a fost alegerea de episcop, Dr. George Popa, care era deputat în Sinod, se știa că are să voteze cu candidatul agreeat de popor și nu cu cel agreeat de guvern. Atunci fișpanul l'a chemat la sine pe solgăbirău său — Dr. George Popa era p'atunci solgăbirău în Arad — și i-a zis că trebuie să voteze cu candidatul guvernului. Dr. George Popa i-a răspuns însă — Imi pare rău, dar n'o pot face. Eu mi-am dat cuvântul, și cuvântul meu lege este.

— Bine, a zis fișpanul, dacă ți-ai dat cuvântul nu pot cere să-nu ți-l ții, dar ca să te abții dela vot, asta o pot cere, ba chiar și porunci.

Răspunsul lui Dr. Popa a fost că a doua-zi și-a trimis abzicerea din postul său de solgăbirău (Aplauze îndelungate).

Mihai Velici: Văzând însuflețirea unanimă declar pe Dr. George Popa de candidat de deputat al partidului național român și rog prin o comisie să fie adus dl Popa în adunare, ca să-l oferim candidatura.

Se aclamă în comisie: Dr. **Barbu**, Teodor **Orga** și Ștefan **Roja**.

Președintele suspende ședința. Comisiunea pleacă după candidat. Se face spalier printre mulțime care așteaptă răbdătoare. Peste câte-va minute sosește comisiunea cu candidatul. Însuflețirea ajunge la apogeu.

Ajunși la masa presidială, președintele Mihai Velici, cu glas tremurător de emoțiune îi adresează următoarea alocuțiune:

D-le Doctor! Privește acest popor însuflețire el a venit să-ți ofere D-Tea mai mare cinste ce pe un muritor îl ajunge: încrederea sa. El îți oferă steagul, pe care s'erbătorește îți promite va urma. Ia în mână acest steag și grijeste de el, nu numai a lor dar și a răspundere e, răspundere mare, ca cine nu rușine să-l aduceți. Prin mine Te rog acest popor să-l primești în mână și mână numai mort să-l dai.

Dr. George Popa emoționat de cuvântul în adevăr sublim, răspunde următoarele:

Stimați alegători! Iubiți frați! Hoții D-voastră, comunicată prin graiul multbitului nostru președinte, mă frapa și mă surprinde. Nu mi-a venit în nici prin gând ca o cinste atât de mare care nu pot să cred nici pe departe să-mi fi meritat-o, mă va ajunge tocmai acum mine. N-am venit în mijlocul d-voastră cerc mării deșarte. Am venit ca simpțgar și am crezut totdeauna că sunt la începutul jertfelor ce fie-care fiu cios dator e s'aducă pe altarul neamului. Și când scrutez mobilul ce v-a îndemnat mă distingeți pe mine cu cinste mare și neașteptată, nu aflu altă expunere pentru aceasta hotărâre decât în că n'ați căutat persoana ci prietă, idea mare a neamului nostru, în căreia persoana intră în adevăr doilea și secundar plan. Așa fiind, eu că e și de datorința mea să primesc un steag ce mi-l-ați oferit (Trăiască! Trăiască) și să fac din capul locului confesiunea păzi cu cinste și curățenie și pre cură conjurat domnul președinte, din mână mort il voi da.

Trece apoi la expunerea programului său, pe care-l desfășoră pe larg și pe noi numai în liniamente generale a putut însemna.

Baza programului său este iubirea de neam și de patrie.

Iubirea de neam se concretizează în senzul: sunt Român și ca Român. Să trăesc și să mor. (Trăiască! Trăiască)

Din iubirea de patrie derivă dezideratul că stau pe baza legilor țării.

Vorbind despre legi, trebuie să mă refer pe larg la legea fundamentală despre numită egala îndreptățire a naționalităților în care sunt depuse garanțiile dreptății noastre ca Români, regulându-se relația de drept public între cadrele țării noastre.

Legea aceasta azi batjocorită și încă cotită, cu toate că ea a fost sancționată de Domnitorul nostru care e încă în viață pretinde cu toată hotărârea să fie executată și principiile ei lărgite.

Însă toate nedreptățile câte li s'au făcut Românilor de când s'a adus lege care dela început n'a fost executată. Arată cum legea prescrie ca oficiantii în ținuturile românești Români, și în casul dacă și nu sunt Români să știe

românească. Dar așa este? Care din voastră n'ați pățit-o — întreabă oratorul — mergând cu treburi pela judecătorii văși putut înțelege cu judecătorii? De obicei slujitorii, — căci în clasa aceasta toți suntem reprezentați cu un oare care pecent, — sunt aceia cari mijlocesc înțelegerea între judecător și cetățean. Și apoi de câte neajunsuri. Nepricepându-și limba nu poate face nici dreptate. Ești mênat la Ana la Caiafa. Unde mai puțin speșele trebuie să le poarte cetățeanul Român gând tâmacl care mijlocește înțelegerea? Tot legea aceasta zice că pe speșele statului să se ridice școli pe seama naționalităților în care să se propună în limba lor. Guvernul nu numai că n-o face aceasta, dar și în școlile susținute din crunta susținere a poporului nostru vrea să se facă până și să șteargă limba românească (Rugăm! Jos cu el!) Nu ne lasă nouă alt drept, numai să plătim. Răsboi a declarat limbii noastre și pe copii nostri vrea să-i lipsească de cultură și să-i facă schilavi. Ați auzit și voastră despre noul proiect de lege al lui Berzeviczy. (Călaul! Satrapul! Peară! Jos cu el!). Eu voi lupta din răspuneri ca proiectul acesta să nu devină lege.

Trecând mai departe la guvernare vorbesc pe larg despre legea electorală. Arată cum și aci guvernul va cerca să ne despoale de dreptul electoral în loc să-l lărgească. Voi lupta ca fie-care cetățean trecut de 21 ani să aibă drept de vot.

Cu privire la autonomia comitatelor, voi lupta ca aceea să rămână neștirbită și ca în privința aceasta să se respecte legea naționalității care zice expres că în comitatele românești să se pună și fișpanii Români, nu numai pandurii ca și până aci.

O adevărată boală este în patria noastră — zice oratorul, — că așa zicând și făcând să nu-l faci, bine trebuie să grijești, ca să nu-l plătești cu gloabe. Dacă-ți ese un porc pe drum — gloabă, dacă tragi cu trăsură la dreapta și nu la stânga — gloabă, zeci de sute de titluri sunt, pentru cari cetățeanul e pus la discreția funcționarilor, cari trag și pielea dacă așa voesc.

Voi lupta pentru o administrație cinstită, funcționarul să nu fie numai cortezii al guvernului ci să aibă dragoste către popor, pe care să-l slujască nu să-l stăpânească. Dreptul de candidare al fișpanilor și al libretierilor, drept ilegal și rușinos voi pretinde să se șteargă, căci de aci se nasc cele mai multe rele și vărsări de sânge chiar, când poporul se vede înșelat și cu drepturile sale încălțate.

Voi cere regularea prin lege a intrărilor. Este o rușine pentru o țară, care numește liberală că acest cardinal drept al cetățeanului nu este codificat. Arată abuzurile ce se fac cu acest drept. Amintește despre disolvarea partidului național.

Trece la justiție. Arată cât de scumpă areoate e justiția. Câte timbre, câte cheltuieli și formalități. Și cât barbarism s'a mai strădat până în zilele noastre. În alte țări se mult s'a adus lege că locuința și mobilă să nu se poată vinde la licitație. La noi se dau și pierinele de sub cap și ușile din casă, cetățeanului.

Cu privire la dări vorbește pe larg, de-a risipa ce face guvernul cu banii publici. Va cere darea progresivă.

Desfășură un detaliat program economic cum Românii sunt preterați și aci, în reuniuni economice, agricole, căci gu-

vernul numai pe seama Sécuilor acordă favoruri, mașini, semente, etc. Erarul da în arindă averile la proprietarii mari, ca poporul să ajungă din a doua mână la pământ.

Cu privire la miliție va solicita serviciul de doi ani. Pe timpul de vară, când familiile au lipsă de brațele muncitoare și câștigătoare, tinerii să fie absolvați din serviciu.

Toate aceste oratorul le desfășură pe larg, stîrnind dese întreruperi de aprobare.

Termină apoi asigurându-i pe alegători, că toată puterea tinereții sale o va pune în slujba binelui și a fericirii lor, în slujba neamului românesc.

Vorbirea frumoasă care a făcut adencă impresie asupra alegătorilor a fost răsplătită cu entuziaste ovații. Minute întregi a fost candidatul aplaudat și felicitat de cei-ce ajungeau să-i strângă mâna.

A luat apoi cuvântul iar venerabilul protop C. Gurban. Dulce și pe înțelesul tuturor, cum numai un meșter al cuvântului ca părintele Gurban știe s-o face, el sfătuește ca un bun părinte, să pună umăr la umăr, căci scăparea numai în unire rezidă. Mergeți și la frații vostri unguri și spuneți-le așa: până-acum am ținut tot noi cu voi, acum de astă-dată mai țineți și voi cu noi. Mai presus de toate însă, voi una și nedespărțiți să fiți și atunci biruința este sigură.

A urmat cel din urmă orator care a și dus și însuflețirea la culme. Formal a aprins pasiunile Dr. Ioan Suciul pe care nu-l vor uita Pecicanii nici odată. E slabă litera și nu poate reproduce nici icoana palidă a cuvântului spus. Lipsește viața din ea, duhul ce pune în vibrație toți nervii, întreg sufletul. Regretăm că numai frânturi și și aceste slabe, am putut prinde din cuvântarea aceasta, cu care s'a încheiat ziua aceasta în tot chipul frumoasă și neuitată. Dr. Suciul a zis cam următoarele:

Iubiți frați! Nu fraze goale vi s'au spus, că azi privirile întregii Români sunt ațintite spre voi. Aduceți-vă aminte când Vlad a fost ales în Dobra, cum inimile voastre au tresărit de bucurie și mândrie, că Românii de acolo s'au purtat atât de brav. Așa azi Dobrenii și ca și ei Românii de pretutindeni cu sulare suspendată pândesc cum Vă veți purta voi. Și bine să băgați de seamă, ca nu cumva fața altor Români să roșească pentru faptele voastre. (Aplauze prelungite). Cinstea neamului întreg cere azi dela voi să fiți bărbați, să faceți ca fiecare Român să stea cu fruntea ridicată.

Trei-zeci de ani am stat noi cu mâinile în sân, doar ne-am tîrîit rugându-ne să ni-se arunce și nouă câte o fărmitură. An de an însă tot mai puțin am căpătat iar acum ni-se spune verde că nu mai căpătăm nimic. Ba și ce-l al nostru ni-se răpește. Acum și-au pus în gând școala să ne-o pângărească. La vestea asta însă a tresărit un neam întreg. D'apoi de ce zac oasele strămoșilor nostri sub cele dimburi, că noi să nu ne aducem aminte de ele și să uităm de moștenirea ce ei ne-au lăsat? (Aplauze prelungite). În fața lumii mari să strigăm că în mijlocul Europei se sugrumă un popor. Că în veacul al XX-lea se sbate un popor în sudorii de moarte, neajutat de nimeni, părăsit de toți. În Dietă, de unde vorba merge în lumea largă să o spună deputații nostri ce se întâmplă cu noi în umbră. Așa trebuie să începem apărarea. Unul, doi, zece, toți cei din Pecica nu pot învinge lumea. Dar cumoașteți voi povestea stropului de apă. Cum s'a adunat strop cu strop și s'a făcut val, din val puvoi, din puvoi riu, din riu mare de apă, care apoi rape și prăvălește toate obstacolele ce i-se pun în cale. Stropii sunteți fiecare și unindu-vă veți fi riu, revărsându-se în marea neamului românesc, care va rostogoli totul ce cutează a i-se pune în cale. (Aplauze prelungite). Bine să grijiți însă ca nici unul din voi să nu cadă în ispită. Căci pe cum într'un pahar de apă dacă va cădea un strop de cerneală, apa întregă și

schimbă culoarea, așa cei-ce vor rătăci dintre voi strop de cerneală va fi întunecând numele vostru ca și cum se întunecă apa în pahar. Și cu cât mai mulți stropi vor fi, cu atât mai puțin se va crede că e apă. (Aplauze prelungite). Dacă însă Vă veți purta ca bărbați, lăudat va fi numele vostru și cu cinstă se va pomeni în tot locul numele vostru de Pecicanii. Fiți deci treji și cumiți. Căci ademenirea, viclenia s'apropie cu dulceață. Pe unul care e dator îl cheamă la bancă, care e bețiv i-se dă de beut, care e lacom i-se aruncă grăunte. Și vor fi și de aceia cari vor zice în gândul lor așa: d'apoi de ce să nu primesc bani, că Românii și așa nu ajunge la nimic, ce-i în mână nu-l minciună, și cu cinstă voi rămănea. Întrebați-l pe unul ca acesta așa: dar nevasta ta dacă primește bani de cinstă-e? (Aplauze nesfârșite).

Arată cum dacă nu vom lupta cu cea din urmă energie vom ajunge ca și Românii din părțile Bichișului cari și azi se mai numesc Români, dar limba nu o mai au. Vaș de ei, nu-s în mormiți dar de mult s'au înmormentat. (Aplauze).

Termină conjurându-i să pună umăr la umăr. Mergeți acasă vestiți și pe cei-ce n-au fost azi aici. Pe cum a zis Christos Vă zic eu vouă: mergeți și vestiți toate neamurile. Și nu vreau să mă aseamăn cu Christos, dar Vă aseamăn pe voi cu apostolii, duceți cuvintele acestea mântuitoare din casă în casă. (Aplauze nesfârșite).

La Curtici.

Eri în 21 l. c. și-a ținut candidatul partidului național român dl Dr. G. Popa vorbirea de program în mijlocul a peste 2 mii de poporenți din Curtici.

Sosind dl candidat de deputat eri la 12 ore cu trenul dela Arad însoțit fiind de dl deputat al Dobrei Dr. Aurel Vlad, Dr. Ioan Suciul, (Arad) Dr. Lăzar Ghebeleş, Sava Tămășdan, preot și Octavian Tămășdan (Pecica) la gară a fost întâmpinat de banderiu și o multime de popor cu muzica.

Ajungând apoi la locul destinat unde a luat cuvântul fruntașul din Curtici Cornel Mladin, comerciant, adresând câte-va cuvinte calde alegătorilor Curticeni și spunându-le că e de 20 ani comerciant în Curtici dar vorbă românească încă nu a auzit să vorbească vre-un deputat, ci acuma se simte fericit că poate să audă dela doritul poporului din Pecica «și al nostru din Curtici, ve indemn și eu la luptă și ve rog acum ca cu liniște să ascuți pe domni, cari Vă vor vorbi». Ia cuvântul dl deputat al Dobrei dl Dr. Aurel Vlad.

Atât d-sa, cât și d-nii Dr. Suciul Dr. George Popa, Sava Ș. Demian tipograf și dl Ursu candidat de avocat au vorbit la inimă alegătorilor adunați, pe cari i-au îndemnat la luptă aprigă, perseverantă pentru a duce la izbândă steagul desfășurat al activității române.

Cuvintele oratorilor au produs mare însuflețire și aclamări de atâtea ori, de câte ori se făcea apel la strângerea rîndurilor în falangă neînfrângibilă, cu frenezie strigăte de *să trăiască conducătorii nostri*, *să trăiască ablegatul nostru*.

La Macea.

Aici asemenea i-s'a făcut dlui candidat național român o primire splendidă. La marginea comunei Curtici se vedeau deja de departe hainele albe ale călăreților. Fiind zi de Duminecă au luat tot satul parte.

Afară de dl candidat, care și-a ținut și-aci vorbirea de program, fiind des aplaudat, au mai vorbit dl deputat al Dobrei Aurel Vlad, Dr. I. Suciul, Octavian Tămășdan, cleric absl. Sava Ș. Demian, tipograf, și preotul L. Raș. Cuvântul evanghelic pentru cauza română reinviată a găsit loc în inimile alegătorilor. Raport special vom da în alt număr al foilor noastre.

O țară binecuvântată.

(*) Seceta care bântue împrejurul tuturor țărilor din prejurul nostru a făcut pagube mari și în România. I-a lovit mai ales pe țăranii cari cresc vite, căci la câmpie prin Maiu deja se isprăvise iarba.

Ce a făcut însă guvernul M. Sale Regelui Carol I? Pentru a scăpa țara de caclismă și pe țăranii de sărăcie și chiar pierire, a dat ordin prefectilor (cum sunt fișpanii la noi) din județele de munte, unde s'a făcut fân, ca fânul de prisos să-l adune și să-l trimită pe calea ferată în acelea părți ale țării unde se simte trebuința... S'a ajuns ast-fel d'odată două lucruri bune: cei cari au avut fân l'au putut vinde fără a mai merge să peară vremea prin oraș ori a fi la bunul plac al negustorilor străini cari cumpără ieftin și vând scump. — ear cei în lipsă au căpătat fân pe așteptare. E neșpus de mare binele ce s'a făcut ast-fel.

Seceta a urmat însă și în România, și peste vară, așa că în unele părți nu s'a făcut porumb, în cât bieții țăranii fără purtarea de grijă a guvernului ar fi ajuns în cea mai neagră mizerie. Unde e sărăcie adică și lipsă, se știe, câștigă cămătarul neomenos, precum și negustorii fără suflet.

Ministrul M. Sale Regelui Carol I. au luat însă măsuri ca sătenii lipsiți să fie puși la adăpostul ori-ce speculatori.

Eată adică circulara ce s'a trimis de ministrul afacerilor din lăuntru tuturor prefectilor:

«Aflăm că speculatorii și cămătarul de prin sate, profită de nenorocirile cauzate de secetă, spre a întreprinde exploatarea populațiilor lipsite de porumb. Ei le procură sau porumb cu prețuri exorbitante, sau bani cu dobânzi nemăsurate de mari, așa în cât locuitorii, spre a scăpa de foamete, se ruinează și-și robesc munca pe un timp îndelungat.

Spre a preveni această neomenoasă exploatare, vă rugăm să aduceți la cunoștința obștească că guvernul a luat măsuri ca sătenii să poată găsi prin băncile po-

ulare mijloacele de a cumpăra pe credit și în condițiunile cele mai lesnicioase porumbul de care au nevoie.

În același timp, vă rugăm să supraveghiați de aproape uneltirile speculatorilor ce s'au răspândit prin sate, fie spre a profita de lipsa de porumb, fie spre a cumpăra pe nimic vitele sătenilor îngrijați de lipsa de nutreț.

Precum știți, guvernul a luat măsuri și în ceea-ce privește lipsa nutrețului. Dacă acei speculatori ar fi persoane străine de localitate, vă rugăm să ne preveniți de prezența lor în fie-care caz, spre a decide asupra măsurilor de luat în ceea-ce îl privește».

Ce s'a făcut însă în Țeara-Ungurească, în privința asta?... Citirăm că în ajunul închiderii Dietei ministrul Tallián vorbind de urmările secetei, a dat sfat celor-ce au nutreț pentru vite să facă economie, să nu facă pradă, că stîrșind cu nutrețul, ar cumpăra și nu vor avea de unde ori că vor trebui să dea preț mare... De cei-ce nu au de loc, nu prea-l pasă ministrului, după-cum nu știm să se fi luat măsuri în privința nenorociților săteni cari nu au nici ei ce să mănânce. — așa că prin unele părți ale țării s'a și ivit foamea, cum de patru-zeci de ani nu s'a mai pomenit.

Țeară fericită însă!... Miniștri nu se amestecă în daraverile cetățenilor, ci-l lasă pe fie-care să facă ce-o vrea. Țăranii pot să peară de foame ori s'ajungă în ghiarele cămătarilor, căci, la urma urmelor ar fi în-contra principiului de libertate ca guvernul să supravegheze și să se amestece în daraverile cămătarilor și a negustorilor ovrei, cetățeni liberi și ei, în țeară liberă...

Incumbă însă băncilor române datoria să sară la mijloc și să ușureze înspăimântătoarea stare a țăranilor noștri. Și anume: nu numai împrumutând bani cu dobândă mai mică, ci procurând ele porumb în cantități mari și cu preț mai scăzut... Reslefi, țăranii nu pot să se ajute, ei nu știu de piețele mari, de marfă cumpărată din mână întâia: având însă o bancă la spate, ei se pot întovărăși și scăpa ast-fel de a fi înșe-

lați de negustorii de grâne răpitori, vorbesc între dînșii, croind prețurile cum le vine la socoteală.

În România guvernul a oprit în străinătate a porumbului. De ce? Mai pentru-ca să impedeze astfel prețului, urcare din care azi numai proprietarii și negustorii de grâne ar...

Guvernul Țării Ungurești ar trebui să facă însă mai mult: nu numai să oprească vânzarea pentru străinătate, carea adă face numai pe hârtie, anume pentru prețurile, ci să înlesnească intrarea în porumbului din America și alte părți, drepteze chiar rugare băncilor să înlesnească țăranilor a cumpăra porumbul, dacă nitor fișpanii le-ar fi cu greutate să și această grijă...

Nu va face-o însă. Pentru-ca frică de Ovrei cari în în stăpânesc merciul țării și cari tocmai cu acestui an rău o să câștige mai mult Ear de cumva ar fi luat la răspundere a lăsat pe săracii pradă negustorilor și fără suflet, se va desvinovăți zice a respectat... libertatea comerțului.

Și să se mai plângă cineva că nireea din Budapesta nu cinstește lea...

Din Casa Magnaților.

— Sedința dela 17 August. —

Mercuri nainte de amiază s'a întrunit și Casa Magnaților, după ce sesiunea lamentară a fost închisă, ca să rezolvă problemele trecute deja prin dietă, precum proiectul pentru ridicarea listei civile, bugetul statului și o grămadă de afaceri mai mici toate astea într-o sedință, în câte-va oare! Și este caracteristic pentru acest corp legislativ maghiar general pentru felul cum se creează în Ungaria, cu câtă conștiințioasă și se rezolvă în casa seniorilor maghiari mai importante chestii. Mai ales în deșteptat în magnați chestia comertului economice cu Austria. Contele S...

TELEGRAMA.

FARZĂ ÎN TREI ACTE

DE
ORIGINAL.
ACTUL II.

Scena I.

(Redacția onnoscută, ca în actul I, scena II. Băileanu scrie la masa lungă din mijloc).

Băileanu. (Sună clopoțelul. Vine băiatul de tipografie). Ai dus scrisoarea la domnul prim-redactor?

Băiatul. (Cu scrisoarea în mână). Nu-i acasă, mă rog. A zis servitoarea că doamna a plecat...

Băileanu. (Repede și răstit): Ce am eu cu doamna?

Băiatul. Așa a zis, că a plecat doamna la o rudă...

Băileanu. (Moros): Daa! știu și....

Băiatul. Și domnul n'a mai venit acasă de când s'a dus cu Dumneaei. (Pune scrisoarea pe masă).

Băileanu. (Meditativ): Du-te! (Băiatul iese). Ce dracu-l de făcut?... (Se scoală dela masă, pune condeiul după ureche). De seară e demonstrație „patriotică“ pentru candidatul guvernului... am aflat că vreau să facă foc bengal cu

gazeta noastră, în piață, — ca florentinii odinioară cu cărțile lui Boccaccio... Și pe (ironic): Domnul prim-redactor, — ia-l de unde nu-l! (Pausă. Se plimbă): Ne vor sparge ferestrele și poate vor încerca să facă vandalism prin tipografie... Trebuie să ne pregătim de apărare, să ne angajăm și noi „garda civică“. (Se plimbă nervos): Ș'apoi eu să le fac pe toate? (Pausă): Și în urmă a cui e gloria?... Dar în definitiv, dacă aș porni eu prin mahala cine ar încheia gazeta?... Cine face revisia? Ș'apoi... (Intră dr. Strajnicu).

Băileanu. Bine că vii domnule Doctor. Ai auzit?

Strajnicu. Las' că-i bine? Am mai văzut noi rățoiești de ale țărăturei suverane. Cănele care latră nu mușcă.

Băileanu. Dar uită d-le Doctor, Raileanu nu-i acasă....

Strajnicu. (Aspru): Iară nu-i acasă? Tot atunci îl duce dracu și pe el, când ar fi mai ales de trebuință să stea acasă Unde la mama focului îl dus? (Cu indignare): Hoo! (Face din cap).

Băileanu. La Sa', cu cucoana.

Strajnicu. Iară cu cucoana! Hoo... Depeșează-I să vină! (Pausă). Băileanu s'ă așează la masă și scrie. Strajnicu ia o gazetă și o desface). Ș'acela bărbat! Tot cu cucoana și iar cucoana! Parc'ar fi legat de fusta ei, ... (Cetește gazete).

Băileanu. (Cetește telegrama):

Răileanu Sat.

De seară demonstrație turbulentă vino.

Băileanu.

Strajnicu. Ai fi putut să-l și...

Băileanu. (Zimbând): Șeful, domnule...

Băiatul. (Intră): Poștiți!

Băileanu. Dă telegrama asta la poșta...

Strajnicu. Mai e mult până să...

Băileanu. Așa peste un cias.

Strajnicu. Salutare! (Pleacă).

Băileanu. Vă salut, domnule Doctor...

corecturii. Bombănește). Numai corecturii n'ar fi pe lumea asta! (Bombănește). Mai ros aș face o poezie de dragoste și trei...

(Bombănește)... Gata! (Sună clopoțelul. Băiatul).

Gata revisia! Puneți la mașina...

Băiatul. Da mă rog, forma întâia...

(Pleacă).

Băileanu. Cât e ciasul? (Scoate din buzunar).

Ce, numai 11? Nu se poate. (Îl privește ureche).

Servus brezina! S'a oprit. La reasă cu el. (Pausă): Adinioară a tras...

Sunt 12. Să plec... A!... Nu, să scriu D... apărute de curând pe orizontul tineretelor...

Maștie și dracu! (Cu ironie): Am să Bine că nu joc cărți, că m'ar lua Han-Tă...

(Se scotocește prin buzunar scoate o scoară o desface și cetește, zimbând): „Lucașeșteții mele!“... Auzi, eu luceașer! Și mi-leașa pe trei luni înainte. Nu pot să-i „rendez-vous“ nici un trandafir sau buviorete, cum s'ar conveni. Dar în fine... „Am înțeles că d-ta ești poetul gazetei“ (Stă puțin): De sigur! Eu sunt de toată...

care a fost primul orator, care a accentuat mare efect necesitatea dezvoltării industriei indigene, deoarece numai dela acest punct se poate spera în avuțirea populației ungare. A declarat că nu este aderent al comparațiunii intereselor economice ale Austriei și Ungariei, deoarece în cazul acesta favorizându-se aici superioritatea economică austriacă. După contele Széchenyi a vorbit Pronay Dezső, care este reprezentatul Ungariei în Casa Magnaților, pledând pentru independența vamală independentă, zicând că din punct de vedere economic și social Ungaria este în urmă față de țările maghiare. Străinilor ar trebui să li se facă imposibilă cumpărarea de moșii în Ungaria și pentru înființarea de fabrici ar trebui puse condițiuni foarte aspre.

Din străinătate.

Un pretins acord între guvernul român și Patriarhie. Un ziar din Capitală, cu serviciu telegrafic particular, primește depeșă după care Politische Correspondenz din Viena este informată din Constantinopol că e pe cale de a se stabili un acord între guvernul român și Patriarhie.

Sar fi propus, adică de guvernul român Patriarhiei, în mod indirect, ca să cedeze școlile întemeiate până acum în Macedonia, alipindu-le la școlile grecești. Aceste școli ar fi subvenționate de guvernul român cu condiție ca unde trăesc Aromânii, școlile să aibă și câte profesor aromân.

Patriarhul ar fi dispus, astfel, să acorde Aromânilor dreptul de a auzi în bisericile lor, liturgia în limba aromână și să aibă la Patriarhie reprezentanții lor bisericești.

Pentru aceasta guvernul român va acordă o subvenție Patriarhatului.

Aceasta este informația. Coprinsul ei se pare cu neputință a fi adevărat.

Cum? ar fi oare cu putință ca o asemenea decizie să se ia în numai patru-zeci de ani, și atâtea mi-

lioane cheltuite de guvernul României pentru școlile din Macedonia, să țintească la îngrunucherea în fața Grecilor? E de închipuit ca să se fi dus patru decenii o luptă atât de costisitoare contra Grecilor, pentru ca să sfârșim prin a da plocon școlile întemeiate cu atâtea jertfe și, pe deasupra să le mai dăm, grecilor, și subvenții?

E cu neputință aceasta și nu credem că vre-un guvern ar avea curajul să înfrunte consecințele unui asemenea act. De aceea ne place să credem ca informația ziarului vienez este cu desăvârșire falsă.

Conflictul Turco-american. Americanii se plâng că Turcia nu tratează pe supușii americani la fel cu supușii altor puteri.

Turcii arată că se bucură de-o situație privilegiată numai supușii acelor puteri, cari au luat parte la tratatul de Paris și Berlin, cari tratate au înouit capitulațiile păcii dela Karlowitz. Americanii n'au luat parte la acele tratate, pe o parte, iar pe de alta nici nu e vorba de cetățeni americani, cari ar petrece în Turcia ca de Armenii turcești, cari s'au făcut supuși americani și se folosesc de această calitate pentru a lucra împotriva imperiului, fără teamă de pedeapsă. După legile turcești nici un supus otoman nu poate să se lepede de supușii fără autorizația Sultanului; deci ori-ce fost supus turc, chiar de-ar fi devenit cetățean american întorcându-se în Turcia, trebuie să fie privit ca turc. Iată de ce Ungaria nu încetățește pe supușii turci, decât după ce se convinge că nu au imobile în Turcia, nici procese nici legături de înrudire, deci dacă e lucru vădit că rupe ori-ce legături cu Turcia. Pe lângă asta se pune clauza că dacă se va întoarce în Turcia, nu are drept a se considera ca supus Unguresc. Tot așa se urmează în mai toate statele europene. „National Zeitung“ asigură că mulți Armeni, după ce se fac cetățeni ai Statelor-Unite, și se imbibă de idei republicane, se întorc în Turcia să lucreze pentru emanciparea Armeniei și ruperea ei de Turcia. Acești „Aziați americani“ sunt cauza neînțelegerilor dintre Statele-Unite și Turcia. Mai rău „Kölnische Zeitung“ asigură că în școlile americane din Turcia asiatică se face propagandă revolverului contra oamenilor de stat ai Turciei. Se crede că guvernul american face demonstrație pentru a plăcea alegătorilor, cari sunt foarte mult sub influența misionarilor, ale căror școli din Asia mică, sunt în joc.

Răsboiul ruso-japonez.

La propunerea împăratului japonez făcută prin generalul Oyama comandantului de fort Stoessel pentru permiterea părăsirii orașului din partea populației civile și a tuturor ne-combatanților, precum și cu privire la capitularea orașului pentru a evita o vârsare de sânge zădărnice și fără scop din ambele părți, Stoessel a răspuns scurt și respectat refuzând ambele propuneri ale Micadului. Astfel Japonezii două ore după refuzul comandantului de fort au început năvala de astă-dată cu o înverșunare turbată cum nu s'a mai pomenit până în ziua de azi la asediu. poate numai asediarea Ierusalimului, a Magdeburgului, și asalturile repețite nebune ale Românilor la Plevița se pot compara cu evenimentele cari se petrec în aceste momente în jurul Port-Arthurului. După ce refuzul a fost adus și la cunoștința împăratului, acesta numai decât a dat ordin, ca orașul până la 23 August să fie negreșit în mâinile Japonezilor. Privirile întregii lumi sunt ațintite acum asupra acest punct al pământului unde curajul întrepid însoțit de un dispreț de moarte fără seamăn voeste să dovedească, că fortăreața, considerată de cea mai tare pe pământ, nu este inexpugnabilă.

Starea internă a Japoniei.

Dintr'un raport din Tokio al biuroului Reuter, reprodus pe Național Zeitung.

Cel mai izbitor fenomen este că partidele politice și ziarele lor se obțin dela izbucnirea războiului dela ori-ce discuție politică ce ar putea face impresia că ar domni discordie înăuntrul Japoniei. Cu aceasta nu se poate zice că politica guvernului e aprobată în general și corespondentul lui Reuter e convins că îndată după trecerea pericolului războiului se vor ridica critici, între altele în ce privește condițiunile împrumutului contractat la Londra și New-York, a taxelor vamale etc.

Japonezii sunt firm convinși că vor ieși învingători din războiu. Ei spun că însăși cavaleria lor, cea mai slabă parte a armatei lor, e superioară cazacilor, cu toată fama pe care o au aceștia în lume.

Situația financiară a Japoniei e considerată ca fiind mai favorabilă de cum se aștepta lumea. Cheltuielile războiului au fost până acum mai mici de cum se prevăzuse. Ele s'au urcat numai la $\frac{2}{3}$ din evaluări. Comerțul cu străinătatea

și ce se cere. Numai capitalist nu. Ah, ce păcat!! (Cetește): „Și cine-va mi-a spus că eu fi „ochii albaștri“ cântați în Nr...“ Se poate? Eu nu m'am gândit la așa ceva... Dar în fine... Se deschide ușa. Pune repede în buzunar scrisoarea).

Răileanu. (Intră vesel): Bun găsit! Ce-i aici?

Băileanu. (Surprins) Ați...

Răileanu. Da, da! Nică o grige. Avem noi de cojocul lor. Numai înainte! Ce e mai proaspăt?

Băileanu. Ultimele știri anunță scrisoarea se pipăie la buzunar...)

Răileanu. Ce scrisoare?

Băileanu. (Reculegându-se): Nimic... seosebit...

Răileanu. Aa, — bine. Foaia e gata, va zică?

Băileanu. Incheiată. Să tipărește forma doua.

Răileanu. Atunci e bine. Haidem la un Pilsen". Azi noapte am făcut o lată. Să mă reg.

Băileanu. Ei, va să zică nu numai noi, cântăi. (A parte) Am să-l înhaț cu o anticipație!

Răileanu. Sunt veduv de paie... Și, în sfârșit, — homo sum. (Ies.)

Scena II.

(Casa lui Ciubucovici, o odaie cu masă, canapea, etc. la mijloc loc liber.)

Elvira: (Cu ochii plânși. Cu telegrama în mână. Șade pe canapea. Își frământă buzele. Din ce în ce mai neliniștită, mai agitată. Se ridică violent și pornește prin odaie. Se oprește.) Aaaa .. (Pune mâna pe piept. Pornește iarăși. Se oprește în mijlocul odăiei.) Nu-i dela el telegrama! (Se lasă pe canapea; telegrama îi cade din mână. O cuprind accesse nervoase.) Matildo! Matildo!! (Își acopere fața și plânge cu sughit).

Veta. (Intră în neștire) Am trimis telegrama...

Elvira. (Aspru). La dracu!

Veta. (A parte) Aoleo? Ce-o fi asta?

Elvira. (Poruncitor) Afară!

Veta. Ies! ies! (A parte) La asta să fii în slujbă! Mă duc să spun cucoanei c'a apucat-o. (Cu compătimire). Săraca. (Iese.)

Elvira. (Singură) Vai, Mihai!... Mihai, ce mi ai făcut! (Plânge.)

Matilda. (Vine speriată). Ce s'a întâmplat, dragă, vai de mine?

Elvira. (Luând batista dela ochi. Grav și dureros). Tu cunoști bărbatul! (Șterge ochii. Ridică telegrama de jos). Cetește bine.

Matilda. (Luând telegrama). Altă telegramă? (Cetește) Nu, e tot aceea. (Nedumerită).

Elvira. Cetește bine. (Vocea sufocată de plâns).

Matilda. Asta-i cea de azi dimineață?!

Elvira. Cetește, de cine și cui e adresată?

Matilda. (Cetește în gând. Face ochi mari).

A parte): Aa, bărbatul cel bun și credincios. (Cătră E.) E adresată lui... Poate-că... pentru-că... pe tine nu te-ar ști...

Elvira. (Ridicând ochii). Nu vorbi. E scrisă de Băileanu și adresată lui... (Plânge.)

Matilda. (Face mină pentru sine, că a priceput; și o privește cu milă).

Elvira. (La batista dela ochi. Reazimă capul de canapea) Ah! Capul! (Duce mâna la cap. Mai șterge odată ochii, îi închide. Strânge din buze nervos din când în când și pieptul i-se ridică în oftări. În timpul acela monologhisează M.)

Matilda. (Cu răutate). Ce țî-s bărbatul! Și-a trimis nevasta la noi, — vorba, să se recreze; și el (un gest) cine știe pe unde își face ale lui.

Elvira. (Tresare.) Ah (lung)! (Duce mâna la piept. Interrupt): Un pahar de apă... Matilda dragă!... Vai... Nu... (Mat. iese) mai pooot!... (Se ridică cu greu. Cu vocea stinsă) Rușinea asta (Mai tare) Și bărbatul meu un mizerabil! (Matilda vine cu apă. Elvira bea. Pauză). Plec! (Se ridică, întărită) Plec, mă duc acasă! (Matilda nedumerită se uită la ea) Să-l prind! (Cu amărăciune) Aaa... (Se scoală și face câți-va pași. Se oprește în fața scenei, cu ochii în sus, cu batista în mână.)

Matilda. (După-ce a pus paharul pe masă n'o lasă din ochi, se apropie de ea și începe s'o mângăie). Liniștește-te dragă... Ști una? (Elvira o privește nedumerită). Lasă cum zic eu. Să-l chemăm aici pe Mihai. Ș'apoi să mi-l săpunesc eu, cum știu... (Cu aplomb) Lasă dragă, că nici alți bărbat nu sunt mai buni...

Elvira. Și el!... Să mă înșele pe mine (Plânge, duce batista la ochi) Pe mine (Plânge) Pe mine, care l-am adorat ca pe un sfânt...

n'a suferit simțitor. Cea mai mare pierdere a Japoniei este nevenirea turiștilor. Dela vizitatorii aceștia veniți din toate părțile lumii mai cu seamă din Anglia și America, intrau în Japonia pe fie-care an zeci de milioane de franci.

Recolta în Japonia se prevede a fi extraordinar de favorabilă. Japonia are mijloace de a continua războiul doi ani de zile.

Știri mărunte la ultimele întâmplări de pe câmpul de război.

— Armata rusească se sfarmă. Divizie după divizie se vede decimată și respinsă, pe toată linia, dela Kaiceng până la Liaoyang, regimentele lui Kuropatkin se retrag, și armatele japoneze înaintază dela Sud spre Nord, dela Răsărit spre Apus. Dacă vrea Kuropatkin să se retragă cu oștile la Mukden, ar face bine să se grăbească până ce nu va fi prea târziu. Și nici Mukdenul n'o să fie multă vreme neamenințat. Japonezii stăpânesc Mandșuria sudică, sunt stăpâni pe drumul de fier și pe porturi. Planul bine studiat și bine hotărât, de care vorbea Kuropatkin în depeșile sale laconice, se execută, punct cu punct, c'o precizie matematică și în fața acestui plan, Kuropatkin abia poate nădăjdui să scape din înclăștarea primejdioasă ce-l amenință din ce în ce.

— „Neues Wiener Journal“ se întreabă ce-o să fie, după căderea Port-Arthurului. Pace n'o să se încheie, căci prea ar cădea vaza Rusiei, încheind pace după un războiu fără biruință. Apoi nici nu poate fi silită a încheia pace, de oare-ce Rușii se pot retrage cât de mult; iar japonezii nu-i pot urmări tot atâtă. Rusia poate deci să mărturisească înfrângerea și să nu se îndatorească a plăti despăgubiri. Dacă Japonezii nu vor înainta prea departe, izbânda e a lor, fie c'ar mărturisă-o Rusia sau nu. În Mandșuria Japonezii vor avea tot-d'auna superioritatea relativă. Incet-încet vor vedea și în Rusia că n'au ce le face și deci s'ar putea ajunge și la pace.

NOUȚĂȚI.

ARAID, 22 August 1904.

— **Întâlnirea împăratului Austro-Ungariei cu Regele Angliei.** Împăratul Francisc Iosif a sosit Marți la orele 2.30 și a fost primit la gară de regele Angliei.

Cei doi monarhi s'au salutat în modul cel mai cordial și s'au îmbrățișat de două ori.

Împăratul și regele s'a dus apoi la hotelul Wimar, unde își are reședința regele Angliei, în

Matilda. Hei că și eu așa ziceam despre Tanase al meu (Elv. nu mai plânge. O privește de sus pe M.) Dar acum?... Să vezi cum ți-l spăl eu! (Lăudăros) Nicî baia turcească!...

Elvira. (Nervoasă umblă) Plec. Plec! Cât e cînsul? Cât e cînsul (Scoate din buzunar)... E timpul să-mi fac bagajul.

Matilda. (O ia de braț) Nu-ți face inimă rea, dragă! Ascultă-mă; fă cum îți zic. S'apoi las pe mine!

Elvira. (În vremea aceasta se plimbă nervos, își frânge mâinile). Nu pot. (Tremurând din voce): Nu pot, trebuie să plec, plec!

Matilda. (A parte): Sta! Mihaî, că-mi cazî tu în mână!

Elvira. Mai în grabă aș fi crezut să se nărue ceriul pe mine decât una ca asta. (Plânge)

Matilda. (O îmbrățișează): Liniștește-te dragă fetițo! (O lasă. A parte): I-au trebuit ei poezii, amor de gazetar — fluture! Capul face, capul trage... (Cu compătimire): Sărăcuța.

Elvira. (Șterge ochii): Plec. (O ia spre ușă).

Matilda. (Îi stă în cale): Dragă!

Elvira. (O dă la o parte. Energic) Plec... ori... mor! (Ese).

(Cortina).

mijlocul ovațiilor frenetice ale unei mulțimi enorme.

După-ce au schimbat vizitele obișnuite, ambii monarhi au făcut o plimbare în oraș, decorat în mod strălucit și aclamați pretutindeni de mulțime.

La prânzul dat în onoarea împăratului, suveranul au schimbat toasturi extrem de călduroase, relevând amicitia tradițională care unește pe cei doi monarhi și statele lor.

Regele Eduard a mulțumit pentru vizita ce i-se face și de care este adînc atîns, ear împăratul Francisc Iosif și-a exprimat satisfacțiunea sa cu totul particulară de a putea saluta pe regele amic la Marienbad, căci i'ar fi fost imposibil de a face lunga călătorie, în acest scop, până în Anglia.

Seara orașul a fost splendid iluminat.

— **Frecvența fac. de teologie din Cernăuți** a avut în anul 1903/04 cel mai mare număr de studenți dela existența ei, și anume 71. Din aceștia au fost 41 din Bucovina, 10 din Transilvania și Ungaria (8 din mitropolia de Sibiu și 2 din patriarcatul sârbesc de Carlovei), 1 din Dalmația, 5 Din Bosnia și Herțegovina, 7 din România, 3 din Bulgaria și 4 din Turcia. După naționalitate au fost: 48 Români, 8 Rușeni, 8 Sârbi, 7 Bulgari. În decursul anului au avut loc 9 riguroase și 5 promovări.

— **Comună română arsă.** Comuna Cămpeni de lângă Abrud a ars aproape total. A ars, între altele, biserica rom. gr.-cat. școala rom. gr.-cat. pretura, etc. Comitele suprem a cerut telegrafic 5000 cor. ajutor dela guvern. Miseria poporului e mare. Paguba e 1,600.000 coroane. Foarte puține case au fost asigurate.

— **Nou instrument muzical.** Dirigentul orchestrei regimentului român Gorj Nr. 18 a inventat un nou instrument muzical, căruia i-a dat numele „Vocal acordeon“. Acest instrument imită perfect vocea omului și este merit a promova în școale progresul în arta muzicii și a cântării.

— **Mare incendiu în Gyöngyös.** Marți seara a izbucnit în orașul Gyöngyös (com. Heves) foc, care se estinse așa de repede, că în câte-va minute întreaga strada principală era în flăcări. Neîfiind apă destulă, localizarea incendiului a fost imposibilă. Pe la orele 9 seara a început un orcan vehement, care a răspândit focul în tot orașul. Au venit pompierii din satele învecinate, dar toate fântânile secaseră și au trebuit să aducă apă din Szamos-Eyerk cu trenuri separate. La mezul nopții erau deja 300 case în flăcări. A ars și biserica franciscană. Mulți oameni au suferit arsuri grave. Până la 5 ore dimineața arseseră 500 case. Trei mii oameni au rămas pe drumuri. Așa Mercuri seara a fost localizat focul. Au ars, afară de 500 case, cantități enorme de fân și chiar și bani și obiecte de aur și de argint.

— **Pictarea Catedralei din Sibiu.** Cetim în „Tel. rom.“: În ședința plenară de Marți Consistoriul archidecesan a concredut dlui Victor Smigelschi pictarea catedralei din Sibiu.

— **Linia ferată Siberiană.** Din punctul de vedere al sfîrșitului războiului din Extremul-Orient, marea linie ferată rusă siberiană joacă un rol foarte important. Din această cauză Rușii își dau și trebuie să-și dea silințele să o mențină intactă, să o întărească și să o apere din toate puterile. Importanța acestei căi reiese dintr'un interesant raport al ministrului drumurilor de fier prințul Chilkov. După acest raport, începînd de la 2 Februarie a. c. pe linia ferată întregă s'au putut transporta 10 trenuri pline de militari.

La 14 Februarie, în ziua primei morți în districtul siberian, se aflau pe drum 46 trenuri. După planul militar se hotărîse transporta zece trenuri, dintre cari două pentru călători iar celelalte pentru trupe, mărfuri etc. De la 14 Februarie a început transportul trupelor de rezervă pentru întregire și afară de aceasta dislocat trupele destinate pentru paza liniei același timp a trebuit să se transporte în din Rusia europeană 200 locomotive și 2000 de vagoane pentru sporirea trenurilor colo de Baical. S'a mai expedit apoi con material pentru linia încunjurătoare a Baical. În sfîrșit trenul a trebuit să transporte cant enorme de alimente și provizii pentru locu din numeroasele sate de-alungul liniei ferate.

În urma altor multe măsuri luate, s'a ca la începutul verii să poată străbate linia de trenuri.

Se crede că linia de ocolire a Baical va fi dată circulației la 15 Septembrie. Cu întârzierea ce s'a făcut în această privință poate zice că linia transiberiană e în toată bună pentru transportul trupelor pe teatr război și transportarea răniților, cari de ast trelea pot fi aduși și pe fluviile din Siberia Mandșuria.

— **Săpături archeologice.** Pe malul al Prutului, la 15 km. spre apus de Cernăuți e Șipenițul, căminul familiei Costin. Proprietar de astăzi, barona Pulheria Vasilico și soțul Mustafă, amândouă din familia Costin, sunt cu grijă pentru păstrarea acestei străvechi înfi boerești, una din cele mai vechi din familiile nobile ale Bucovinei. D. cavaler Emanuel de Șipeniț a făcut săpături, cari au dat la iveală obiecte însemnate preistorice, cari s'au trimis la muzeul din Viena: numeroase vase de lut din epoca pietrei în forme felurite, parte zugrăvite, parte fără podoabe, vase duble de lut, idoli, puri de animale, cremene în formă de unghi, urme înalte până la un metru, coarne de cerb petrificate, coarne de cerb și de căprioară, numeroase hîrburi, toate s'au trimis în lăzi împachetate la muzeul din Cernăuți și la muzeul din Viena. În epoca pietrei (în perioada palaeolitică) a fost o stațiune destul de întinsă spre est de Șipeniț. D. Costin va urma înainte cu săpăturile.

— **Prima soție a lui Crispi.** Din Roma anunță, că Rozalia Montmasson, prima soție a fostului ministru italian Crispi se atîna pe o moarte. Numele acestei matrone stă în onoarea la poporul italian, fiind că și din partea de a dreapta soțului ei în toate timpurile din Sicilia, fiind și ea printre cei 1000 aribaldi. Ea a fost singura femeie în Italia care a sedat *Medaglia dei Mille* (medalia celor 1000 de Amazona de odinioară însă în timpul din urmă a trăit între împrejurări foarte critice, așa că a veni cu considerare la meritele ei a împuștit-o de un mic ajutor de stat, să nu fie să trăiască în miserie.

— **Schönerer și împăratul.** Știm, că împăratul pangerman în Reichsrat, Schönerer a amenințat orașul Eger din Bohemia, că dacă n'ar nărbul va cerceta și acest oraș, atunci el va nărbul va cetățenia de onoare, ce i-a conștientat natul orașenesc de aci. Maiestatea Sa ce n'a venit la Eger, dar a mers o deputație în șulul la Karlsbad pentru a prezenta suveranului omagiile sale de supunere. Asta însă a fost gravamen, ca Schönerer să-și implinească misiunea sa și încă telegrafic, comunicând marului orașului Eger, că nu se mai considera cetățean de onoare al acestui oraș. Nespun de mare blamă asupra orașului Eger glumă!

— **Asasinul lui Plehve.** Din Paris s'au comunică următoarele: „Le Journal“ publică baza informațiilor primite din Petersburg că judele investigator a reușit să stabilească identitatea persoanei asasinului, care ar fi odrăslit dintr'ună familii nobile ruse. Numele său însă este încă în secret. Pretinsul său complice, Sidorov, neagă mereu toate acuzele, ce i-se aduc.

— **Foc mare în Budapesta.** Foc mare a fost în fabrica de tutun din Felsőváros, în care flăcările au nimicit tutun de valoare de un milion. Focul numai ostăneală mare a putut fi stîns.

Bibliografii.

Liturgia sfântului Ioan Gură-de-aur, pusă în note muzicale, după melodiile celor opt-glasuri bisericești și armonizată, pentru corurile de 4 voci bărbătești, de *Iuliu Birou*, învățător și cântăreț primar, și dirigentul corului Reuniunii de cântări „Armonia“ din Tievantul-Mare, (p. u. Károly). *Opul I.* Editura autorului. — Toate drepturile rezervate. *Prețul 5 coroane*, plus 30 filleri pentru porto.

Se află de vânzare la autor și la *Librăria „Tru Simtion“* în Arad.

Stabiliment de Hydrotherapie.**„Wällischhof.“**

Stațiune de tren și poștă Brunn — Maria — Euzersdorf, 30 min. departe de Viena.

236

Arangiamet modern

(pe lângă hydrotherapie completă, băi electrice, de aer de soare, massage, electrisare, gimnastică svedă etc).

Prețuri moderate

Cu prospecte și informațiuni mai detaliate stă la dispoziție direcțiunea și medicul stabilimentului: *Dr. Marius Sturza.*

Un candidat de avocat se caută cu praxă completă pe 1 Octombrie anul curent. Doritorii să se adreseze la *Dr. Gavril Suci* avocat în Hațeg comunicându-i condițiunile?

403

INSERTIUNI și RECLAME.

Biroul de credit reforme și de încasare

Seidl és Matiegka

Temesvár-Józsefváros, Küttl-téd 3 szám. Informațiuni și deslușiri confidentiale atât în afaceri deosebite cât și despre mercuri grivate de pretutindeni în țeară și străinătate, în modul cel mai conștiincios și discret.

Primește 319

contra honorar moderat afaceri de încasare dela comercianți și industriași, înscăsură pretensiunilor dubioase pe cale pacinică ori procesuală, mai departe

mijlocește

afaceri de împrumut și financiare, achitări de datorii, precum și vinderea și cumpărarea de bunuri și realități.

Discompturi de cambii. Losuri în rate.

Am onoare a aduce la binevoitoarea cunoștință a p. t. publicului din Arad și jur, că am deschis în

Arad, strada Batthány Nr. 38.

o prăvălie pentru

pictatul de firme și pentru vopsit.

Primește pentru prețurile cele mai moderate pictarea de firme, adrese, de embleme pe sticlă, lemn, tinichea, pânză etc. dela cea mai simplă până la cea mai artistică, precum și vopsiri de biserici etc.

Inscripții pe steaguri, monograme, embleme familiare pregătesc prompt și pentru prețuri senzațional de echitabile.

Primește mai departe vopsirea mai simplă, și mai artistică pentru prețuri solide.

Pentru lucru de vopsire pe seama domnilor arhitecți prețuri separate avantajoase.

Când rog spriginul și încrederea p. t. public, totodată promit că pentru lucrul pregătit la mine cu conștiinciositate și punctualitate primește toată garanța.

Rămân cu deosebită stimă:

Kondorossy Imre,

pictor de firme și vopsitor.

297

TIPOGRAFIA**„TRIBUNA“**

ARAD, Strada Deák Ferencz Nr. 20.

Fiind arangiată din nou, bogat, cu literele cele mai moderne și cu rotațiune modernă, primește spre executare ori-ce lucrare ce se ține de arta tipografică.

Broșuri, opuri, manuale, tabelării în ori-ce mărime, registre pentru bănci, invitații la petreceri și cununii, plicuri, cap de scrisori, anunțuri funebre, cărți de vizită, etc. etc.

Executat cu gust fin, la timp și punctual, după sistemul cel mai nou.

Cerem și pe această cale binevoitorul sprigin al publicului românesc întru cât ar avea vr'o lucrare din cele mai sus înșirate a trimite spre executare și a ne recomanda în cerc cât mai larg tipografia noastră.

Având în vedere și sacrificiile mari ce le pretinde ziarul nostru național, credem că va afla mai lute răsănet acest anunț al nostru.

Telefon Nr. 502.

PUMPE DE VIN

reg. uog. priv. și țevi de gumi calitate cea mai bună.

Din cilindrul pompei se scurge vinul până la cel din urmă strop, ear sămburii de struguri, coaja și alte părți necurate se îndepărtează numai de cât, prin asta pompa nu se strică și nici vinul nu se poate strica. Pentru funcționarea pompei se dă o garanță pe 3 ani (reparație gratuită).

PUMPE DE FOC

cu ventiluri rotunde. Pentru camere foarte potrivite, de oare ce la întrebuințarea de apă nesiposă ori murdară nu abzie serviciul. Pentru funcționarea regulată a mașinei se primește garanție pe 3 ani (reparare gratuită). Șurube potrivite unitare și țevi de cânepă din launtru căptușite cu gumi cu prețurile cele mai ieftine

Fântâni cu țevile trebuincioase la preț de fabrică.

HÖNIG OTTO

fabricator de pompe reg. ung. priv.

Arad, Hákóczy-utca 27. sz.

Stropitori de vie se primesc spre reparare.

Nouă ferărie în Arad.

Am onoare a aduce la cunoștința On. Public, că am deschis în

ARAD, piața Boros Béni Nr. 6

o nouă ferărie

cu articoli fabricație proprie, și parte comandați din locuri de primul rang.

Primesc comande de turnătorie și obiecte de arangia-mente pentru mori, anume ventiluri de moară și petri de moară.

Fer bătrân și metale se cumpără în orî-ce cantitate.

Cărbuni de fag se pot căpata pentru prețuri estine.

Rugând prețiosul sprijin rămân cu stimă:

Szántó Izidor

fabricant de fer și oțel în Ujdézna.

MÁRTONFY VICTOR

tinichier de zidiri și arte, instalator de apaducte.

Se recomandă mult onoratului public pentru pregătirea de ori-ce lucrare de tinichier.

— Prețuri solide. — — Esecutare promptă. —

Distins cu premiu la expoziția milensară.

Stipendiu de Paris.

Cu stimă:

MARTONFY VICTOR

ARAD. Local: Piața Boros-Béni Nr. 2.

Locuința: Strada Sárossy Nr. 2.

(Casa d-lui Purcariu).

4%
4 1/2%

BANI!

4 1/2%

pe realități și bunuri cu 4—4 1/2% amortizațiune la locul I. și II. spese anticipative, precum și credit personal exoperează gra- culant și sigur

PHILIPP GRÜN WAL

Agentură de bancă, Incasso,

Biuro de informațiuni

TEMESVÁR, Józsefváros, Küttl-tér Nr. 5

Mai departe mijlocesc vinderea și cumpărarea de case, bunuri, case, hoteluri, restaurante, prăvălii de tot felul; am prenotate case pe vînzare dela 2000—140.000 coroane depunerii favorabile de capi- cu 7 1/2—8% venit curat, vindere de pămînte etc., arende de pînz- dela 100 jugăre în sus.

4 1/2%

BRAUN GUSTÁV

măsar.

Arad, Petöfi-utca 11 sz.

Primește tot felul de lucru aparținător branșei sale, executat în modul cel mai constiențios și cinstit.

Rog spriginul prețios al p. on. public, rămân

Cu stimă:

BRAUN GUSTÁV

331

măstru măsar.

Am onoare a aduce la binevoitoarea cunoștință a public, că pe **Strada Weitzer János Nr. 1** casa Dosmnei ved. Dr. Petkó, am deschis un

atelier de tapiserie și înfrumsețare

corespunzător intru toate recerintelor de azi.

După o experiență de mai multă ani câștigată prin vâlile de acest fel în Arad, precum și în urma legăturile mele cu cele dinăun fabrici, am ajuns în poziția piscușă satisfac pretenșiunilor celor mai înalte ale on. public în ac- privință.

Primesc arangierea completă de hoteluri, restaura- după moda cea mai nouă, prompt și pentru prețuri cul- primesc renovări, reparațiuni și obducerea de biliarde etc.

Rugând sprijinul binevoitor al ou. public, rămân

Cu deosebit respect:

SZILVÁSY ISTVÁN, tapetier

LENGYEL GYULA

lăcătar de zidiri.

Arad, Strada Vörösmarty Nr. 3.

Pregătește accesorii de fer pentru zidiri, grileje pentru cimitire, mașine de fert în formă de masă și ori-ce fel de lucrare de lăcătar.

332

Cu stimă:

Lengyel Gyula.